Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

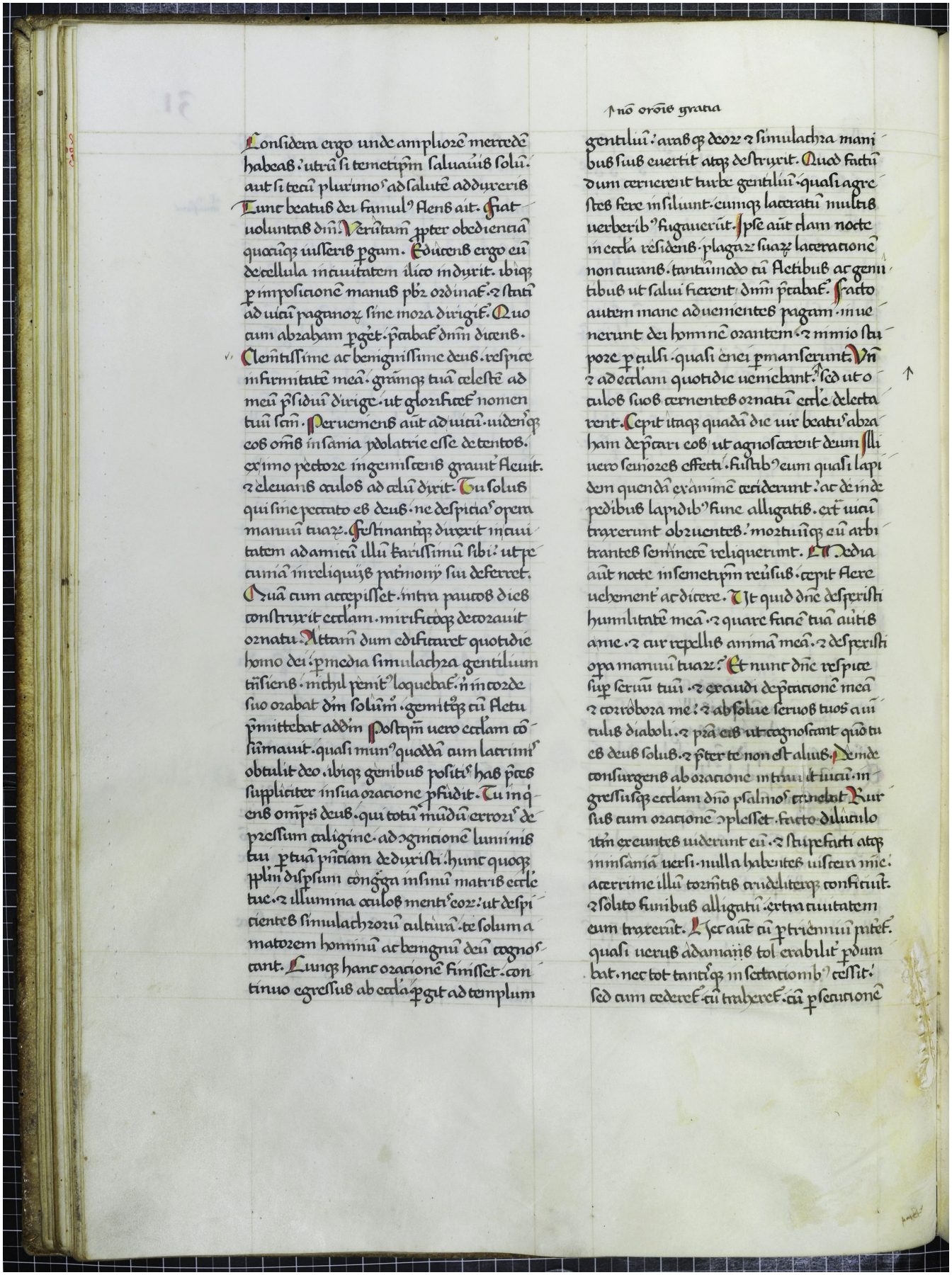

Considera ergo unde amplioꝛem mercedem
habeas: utrum si temetipsum saluauiris solum.
aut si tecum plurimos ad salutem adduxeris
Cum beatus dei famulus flens ait. Fiat
uoluntas dni. Veritatem propter obedientiam
quamcumque iusseris pficam. Educens ergo eum
de cellula in ciuitatem ilico induxit. ibique
per impositionem manus pbꝛ ordinat. et statim
ad uicum paganorum sine mora dirigit. Quo
cum abraham pgit. precabat dnm dicens.
Clementissime ac benignissime deus. respice
in firmitatem meam. gratiamque tuam celestem ad
meum psidium dirige. ut glorificet nomen
tuum sanctum. Peruenens autem ad uicum. uidensque
eos omnes in sania ydolatrie esse detentos.
ex imo pectore ingemiscens graui fleuit.
et eleuans oculos ad celum dixit. Tu solus
qui sine peccato es deus. ne despicias opem
manuum tuarum. festinantque diuerit in ciui
tatem ad amicum illum carissimum sibi: ut pe
cuniam in reliquiis patrimonii sui deferret.
Quam cum accepisset. intra paucos dies
construxit ecclam. mirificeque decorauit
ornatu. Attamen dum edificaret quotidie
homo dei: per media simulachra gentilium
transiens. nichil penitus loquebat. nisi in corde
suo orabat dm solum. gemitibusque cum fletu
permittebat addm. Postquam uero ecclam con
summauit. quasi munus quoddam cum lacrimis
obtulit deo. ibique genibus positis has pres
supplicitet in sua oratione profudit. Tu in q
cuncta omnipotens deus. qui totum mundum errorum de
pressum caligine. ad agnitionem luminis
tui pctuam pricam deduxisti. hunc quoque
pplm dispersum congrega in sinum matris ecclie
tue. et illumina oculos mentis eorum: ut despi
cientes simulachrorum cultura. te solum ma
matorem hominum ac benignum dei cognos
cant. Cumque hanc oracionem finisset. con
tinuo egressus ab ecclia pgit ad templum

gentilium: aras quoque deorum et simulachra mani
bus suis euertit atque destruxit. Quod factum
dum cernerent turbe gentilium. quasi agre
stes fere insiliunt. cumque laceratum multis
uerberibus fugauerunt. Ipse autem clam nocte
in ecclia residens. plagarum suarum laceratione
non curans. tantummodo cum fletibus ac gemi
tibus ut salui fierent dnm precabat. Facto
autem mane aduenientes pagani. inue
nerunt dei hominem orantem. et immio stu
pore pcussi. quasi cinei pmanserunt. Vn
et ad ecclam quotidie uenichant. sed ut o
culos suos cernentes ornatum ecclie delecta
rent. Cepit itaque quadam die uir beatus abra
ham deprecari eos ut agnoscerent deum. Illi
uero seniores effecti. fustibus eum quasi lapi
dem quendam examine ceciderunt: ac de in de
pedibus lapidibus funi alligatis. extra uicum
traxerunt obruentes. mortuumque eum arbi
trantes seminecem reliquerunt. Media
autem nocte in semetipsum reuersus. cepit flere
uehement ac dicere. Vt quid dne desperisti
humilitatem meam. et quare funem tuam autis
ame. et cur repellis animam meam. et desperisti
opa manuum tuarum? Et nunc dne respice
super seruum tuum. et exaudi deprecationem meam
et corroborа me: et absolue seruos tuos a cu
culis diaboli. et pra eis ut cognoscant quod tu
es deus solus. et pter te non est alius. Deinde
consurgens ab oratione intrauit uicum. in
gressusque ecclam dno psalmos cantabat. Rur
sus cum oracionem complesset. facto diluculo
itm exeuntes uiderunt eum. et stupefacti atque
in insania uersi. nulla habentes uiscera mie
acerrime illum cornibus crudeliterque confixerunt.
et solito funibus alligatum. extra ciuitatem
eum traxerunt. Sed aut cum pticennium pcef.
quasi uerus adamantis tolerabilit pdum
bat. nec tot tantisque insectationib cessit.
sed cum cederet. cum traheret. cum pscutione